

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførselsfrihed for Traktorer, Lastbiler, Motorer, Landbrugsmaskiner, Værktøj og Arbejdstøj.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6303; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4268).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det Forslag, der her er stillet af Retsforbundet, behøver næppe at give Anledning til nogen længere Debat i det høje Ting i Dag. I det store og hele omfatter det Problemer af ganske samme Art som et tidligere stillet Forslag om Indførselsfrihed for, jeg tror, det var Lastbilreserverede, ogsaa af Retsforbundet, saaledes at der næppe her kan komme nye Problemer frem, som ikke tidligere har været drøftet.

Ifølge den Vareliste, som Retsforbundet i det fremsatte Forslag ønsker Importfrihed for, drejer det sig om Traktorer, Lastbiler, Motorer, Landbrugsmaskiner, Værktøj og Arbejdstøj. Flertallet af disse Varer er af en saadan Art, at de leveres os paa Laan i Den internationale Bank eller fra U. S. A. over Marshall-Planen, efterhaanden som denne begynder at fungere. Dette vil, som det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, medføre, at man fra Regeringens Side maa paatage sig visse Forpligtelser i Retning af at kontrollere, hvad man paa Engelsk kalder end-use, altsaa den endelige Anvendelse af disse Varer som Led i Genopbygningen. For at kunne udøve denne Kontrol maa man nødvendigvis have et vist Indseende med, hvad der sker, og derfor, alene af disse Grunde, vil det for de paagældende Varers Vedkommende være umuligt at sætte dem paa Friliste. Hvilke af Varerne gælder det? Det gælder i hvert Fald Traktorer, Lastbiler, Vareautomobiler og Motorer. I hvilket Omfang Værktøj og Arbejdstøj vil falde ind under de Varer, vi vil modtage fra U. S. A. under de nævnte Betingelser, tør jeg ikke sige paa indeværende Tidspunkt, men at de andre Varer vil gøre det, maa vistnok anses for sandsynligt, jeg vil tro for sikkert.

Hermed er Spøragsmaalet i og for sig besvaret, men naturligvis kan der knyttes flere Bemærkninger til. Om en Varegruppe som Dæk og Slangere kan jeg oplyse, at der fra engelsk Side er givet Udtryk over for os for, at det danske Behov for disse Varer vil kunne forventes dækket fra England.

Det bliver saa naturligvis i det lange Løb en købmandsmæssig og handelsmæssig Vurdering af, om vi skal dække Behovet fra England, eller vi ogsaa har Indkøbsmuligheder i andre Lande, f. Eks. U. S. A., der maa udnyttes. Saadan som Tingene stiller sig, med den Valutasituation vi har, med den Handelspolitik, vi fører i Øjeblikket, kan der ikke være Tvivl om, at det vil være fejlagtigt at sætte Dæk og Slangere paa Friliste, hvorved man blot vil opnaa, at et Behov, der kan dækkes i Sterling, vil gaa over til at blive dækket i Dollars.

Lignende Betragtninger vil kunne fremsættes for de andre Varers Vedkommende. Der er en enkelt Vare, jeg vil standse ved et Øjeblik, det er Værktøjet. Jeg formoder, at der her er tænkt paa Haandværktøj, de mindre Enheder, som bruges af Haandværkere. Her forholder det sig saaledes, at vore vigtigste Leverandører er Sverige og England, og at vi i Øjeblikket køber praktisk talt alt i disse Varer, som det er muligt at faa leveret. Det betyder, at man kan betvivle, at det har nogen Virkning at sætte disse Varer paa Friliste, fordi det er tvivlsomt, om vi overhovedet kan købe mere, end vi gør i Øjeblikket, men paa den anden Side kan man ogsaa spørge: Hvad Skade skulde det saa gøre, at man satte dem paa Friliste? Her kan naturligvis paa ny Dollarsynspunktet komme ind, men jeg synes, det er en Ting, der fortjener en nærmere Overvejelse, og jeg vil derfor foreslaa, at Haandværktøjproblemet gøres til Genstand for Overvejelse i det nedsatte Rigsdagsudvalg vedrørende Vareforsyningslovens Administration, hvor disse Betragtninger jo rettelig i Henhold til de her i Salen truffne Aftaler hører hjemme.

Med Hensyn til Arbejdstøjet forholder det sig paa den Maade, at vi i Øjeblikket desværre endnu maa føle nogen Knaphed paa Arbejdstøj. Dette kræver dog i og for sig ikke nogen Indførsel af Arbejdstøj, idet vi paa de danske Tekstilfabrikker har tilstrækkelig Kapacitet og formodentlig ogsaa tilstrækkelig Arbejdskraft til at fremstille den nødvendige Mængde Arbejdstøj, forudsat at vi kunde faa de fornødne Raavarer, og jeg vil ansæ det for langt bedre fremfor at sætte — jeg forstaar oven i Købet, at det skal være færdigt — Arbejdstøj paa Friliste, at søge i det Omfang, det er os muligt, at skaffe Raavarer hertil, saadan at vor egen Industri kan tilfredsstille de danske Landbrugeres og Arbejderes Behov af Arbejdstøj.

Med de Betragtninger, jeg her har fremsat, og de deri indeholdte Motiveringer